

ningerne, og det synes jeg mildt sagt at det skorter på vilje til.

Det socialdemokratiske forslag kunne såmænd være et godt, lidt forsigtigt pragmatisk udgangspunkt for en forhandling med nogle partier, som havde nogle visioner på det her område. Derfor var der også engang, hvor der indimellem blev vedtaget ting om vedvarende energi her i Folketinget, som havde noget mere schwung i sig end det, vi ser i dag. Det er også derfor, Danmark i dag på mange områder er længere med vedvarende energi end andre lande i Europa.

Jeg vil bare pege på et par ting afslutningsvis, som man godt kunne have gjort lidt mere ud af i det socialdemokratiske forslag. Det drejer sig om spørgsmålet om bølgeenergi, som også er et spørgsmål om, hvordan det sikres, at der bliver udbygget en energiteknologi, ikke bare ved på den ene side at have forskning og på den anden side at have en forventning om, at markedet, når forskningsresultaterne er der, vil tage over, men også ved at have et bud på, hvordan man kunne have udviklingsprogrammer, etablering af offentlige testsites af bølgekraft og en sikret høj mindstepris for bølgestrøm i en indkøringsperiode.

Det er sådan nogle elementer, som kunne komme med, hvis det var sådan, at Socialdemokraterne kunne lave energipolitik sammen med os, men hvordan det skal gå, når man skal lave det med de borgerlige partier, tør jeg slet ikke tænke på.

Så er der det med finansieringen af det her, for det er jo sådan, at der i de her måneder hives masser af penge ud af energisektoren, fordi man efter vores opfattelse temmelig tåbeligt går i gang med at sælge offentligt ejede energivirk-somheder, hvilket efter vores opfattelse vil få en lang række negative konsekvenser. Det er i hvert fald aldrig blevet sandsynliggjort, at der skulle være nogle positive.

Men hvorfor bruger man så ikke de milliarder, der nu fosser ud, på investeringer i vedvarende energi? Her er jo milliarder af kroner, som det ville være meget fornuftigt at målrette mod og fastholde i energisektoren. Jeg har på baggrund af et svar, jeg har fået i dag, konstateret, at det åbenbart heller ikke er muligt, for det strider også mod en aftale, som det store, forkromede energipolitiske flertal i Folketinget har lavet. Det er jo bare beklageligt.

Vi må håbe, at fremtidens folk og ungdommen hurtigt kommer på banen og forsøger at

sætte lidt mere perspektiv i vores diskussion om energipolitik her i Folketinget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Jeg giver ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

Vind eller forsvind. Så enkelt kan det egentlig siges med et lille ordspil fra vindmølleindustrien. Frem til 2002 var Danmark sådan set et hestehoved foran andre lande inden for vedvarende energi, eksempelvis vind-, sol-, bølgeenergi osv. Det forspring blev desværre via VK-regeringens ideologiske korstog mod alt, der var vedvarende, reduceret fra et hestehoved til maksimalt et mulehår.

Det var utilgivelig dumt både af hensyn til miljø og forsyningsikkerhed og ud fra rent kommercielle synsvinkler – et synspunkt, som også industrien selv har fremhævet i Berlingske Tidende den 9. september 2004, hvor den ene industrikoncern efter den anden, der beskæftiger sig med det her, siger, at det var utilgivelig dumt. Berlingske Tidende kan jo ikke anklages for at være et kernesocialdemokratisk foretagende, så jeg vil da anbefale, at man læser det igen. Det er fra den 9. september.

Energiaftalerne fra sidste år pegede den rigtige vej med skrottningsordning for gamle vindmøller og to havvindmølleparker. Men det er ikke nok, hvis vi i Danmark skal sikre vores forsyningsikkerhed, skabe et ansvarligt dansk bidrag til løsningen af vores globale klimaproblemer og også i sidste ende, hvilket er en fantastisk sidegevinst, sikre vores egen udvikling og produktion og dermed også arbejdspladser.

Med det her beslutningsforslag har vi forsøgt at lægge nogle linjer for dansk energipolitik, der også kunne medføre en omstilling og en omlægning til en, kan vi sige mere grøn retning.

KI. 19.25

Første punkt er, at vi skal have øget kapaciteten i vindmølleenergi med 3.000 mW ud over de 400, der allerede er besluttet. Det vil sige, at vi sådan set skal mere end syvdoble i forhold til vores nuværende beslutninger. Der skal så også udarbejdes en ny og langsigtet plan for det.

Andet punkt er, at vi i 2015, hver gang vi hver især trykker på kontakten, ved, at 40 pct. af den energi, der så kommer ud derfra, er produceret ved hjælp af vedvarende energikilder. Det betyder også, hvilket EU's grønbog fra 2001 også har påpeget indtil flere gange, at vi på europæisk